

ՄԻՈՆ

ԼԹ. ՏԱՐԻ-ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

ԿՐՕՆԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ
ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹ ԵՐՈՒՍԱԿԷՄԻ ՀԱՅ ՊԱՏՐԻԱՐԳՈՒԹԵԱՆ

«سور» مجله ارومیه شهری، دینی، ادبی، ثقافیه.

"SOUR" ARMENIAN MONTHLY OF RELIGION, LITERATURE, PHILOLOGY

2013

1965

Յունուար — Փետրուար

Թիւ 1 - 2

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԹ ԶՕՐ ԺՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

Բ Ե Թ Ղ Ե Հ Է Մ Ի Ս Ո Ւ Ր Բ Ա Յ Ր Է Ն

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ՀԱՅՈՑ ՈՐ Ի ՅՈՐԴԱՆԱՆ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Նորէն կը հնչեն զանգերը Բեթղեհէմի, խոր ու թրթռուն, հոգիներու անդռին վրայ կաթիլ կաթիլ ինկող, ջերմ ու աներկրային: Անգամ մը եւս աղմուկէն և նիւթէն վեր, զգացումներու մետաքս թելը կ'երկարի լուսաւոր հեռուններուն, զուարթուններու բացխփիկ թեւերու ընդմէջէն, որովհետեւ սիրոյ, խաղաղութեան բայց մանաւանդ արդարութեան իշխանը վերստին կը ծնի այս գիշեր Բեթղեհէմի Ս. Այրին և հոգիներուն խորը:

Զանգեր Բեթղեհէմի, ձայն աւետաւոր մեր Տիրոջ Ծննդեան, տեսիլք, երկնաթռիչ երազը մեր պապերուն, ճամբան մեր ներքին լոյսերուն, հնչեցէ՛ք միշտ, և հոգիները, մառապայթ ու ստուեր, թող վազեն իրենց աւագանին, երկիրն ու երկինքը լեցնող խորհուրդին:

Բաց վերստին թեւերդ ներմալ, խորհուրդ Բեթղեհէմի, և թող լոյսդ աստղ առ աստղ ծաւալի նեարդներէն ներս երկնակաթօս մարդերու, օծելու մեղքի բաւիղները, գունաւորելու համար ամպերը ցաւին, վասնզի դուն անհուն ձայնն ես, հազարներու տառապանքին ու երազին:

Մեր Տիրոջ Ծնունդը, սրտառուչ ու գեղեցիկ դրուագ մը չէ միայն, մին անոնցմէ՝ որոնք յաճախ յուզիչ և մեծ յիշատակներով կը հարստացնեն կեանքը, այլ սկիզբը նոր կարգի մը՝ մարդկային պատմութեան մէջ:

Մարդուն կեանքը շնորհիւ այդ Յայտնութեան նոր նշանակութիւն կ'ստանար, Աստուած կը մասնակցէր մարդկային պատմութեան, ու կը լեցուէր բացը որ կար հոգիին ու մարմնին, երկրին ու երկնքին միջեւ:

Մանուկը որ այսօր վերստին իր խանձարուրը կը բանայ այս սրբազան Այրին և մեր հոգիներէն ներս, խորհուրդն ու մարմնառութիւնն է խաղաղութեան, սիրոյ բայց մանաւանդ արդարութեան՝ որ ըզգանքն ու կարօտն է եղած դարերով տառապող սերունդներուն, պատմութեան մութ և արիւնոտ ծփանքներուն դիմաց:

Հարստութիւն, զինուորական փառք և մտքի նուաճումներ արհամարհելի չեն անշուշտ, սակայն բաւական չեն ապահովելու ժողովուրդներու առողջութիւնն ու տեւականութիւնը, եթէ անոնց պակսի արդարութեան զգացումը: Մեր ժողովուրդը դարերով արդարութեան ըզգացումին ոգրերգական սէրն է ունեցած, հեւոտ ու բարախուն, նման անմահութեան նայուածքին:

Մարդարութեան յագացքը անշուշտ դիւրին տարագելի գաղափար մը չէ, որքան ատեն որ մէկուն արդարութիւնը կը յանգի գրեթէ միշտ ուրիշին հանդէպ անարդարութեան: Ազգերու արդարութեան կշիռքին մէջ ոգրալի է տեսնել որ ժողովուրդները իրենց սփռեալ կիրքերը կը նետեն նժարին մէջ նոյն այդ արդարութեան անունով, արիշներու հոգն ու իրաւունքը իւրացնելու համար:

Ազգերու կեանքին հիմն ու կեդրոնական սկզբունքը արդարութեան գաղափարն է: Իրական քաղաքակրթութիւնները արդիւնք են անոր նկատմամբ եղած յարգանքին: Մարդկային կեանքի ամենէն շինիչ ուժերու ագրիւրն ու ներշնչարանը, թշուառութեանց ամենաբոյժ ամոքիչը, քաջութեանց ամրապնդիչ պահպանակը, առաքինութեանց դրդիչն ու մշակը արդարութիւնն է:

Ի՞նչ փոյթ եւ միլիոնաւոր մարդեր տակաւին ունեցած չըլլան, յանուն արդարութեան, իրենց իրաւունքը եղող այդ բարիքը: Այս գիշեր բոլոր երկիրներու և հոգիներու հորիզոնին վերեւ նորէն կը շագայ Արդարութեան իշխանին աստղը: Կը հաւատանք թէ մօտ է օրը՝ երբ Ան պիտի նշուլէ նաեւ մեր երկնակամարին վրայ, մեր ժողովուրդին բերելու իր դարաւոր իղձերուն, երազներուն և ճշտումին գրաւականը եղող արդարութիւնը: Գիւնը իր արիւնին՝ զոր դարերով, բայց մանաւանդ յիսուն տարիներ առաջ այնքան առատօրէն հոսեցաւ ռմբագործներու սուրին և Պիղատոսներու ձեռքերուն վրայ:

Մեր խորունկ հաւատքն է եղած դարերով, որ ամէն գոհողութիւն, ուշ կամ կանուխ, իր արժանի հատուցումը կ'ունենայ: Թէ Աստուծոյ արդար արեւին ներքեւ այնքան վայրագօրէն նահատակուած մեր երազը, կարմարած՝ մեր գոհերուն արիւնով, օր մը սլտի իրականմայ, որովհետեւ երազները չեն մեծնիր՝ երբ արիւնով են գրուած: Մեր անթիւ նահատակներուն սրբազան կտակն է ան, անոնց մահուան գիւնը եղող ամփոշրելի աղամանդի սլաքը: Եւ մեռելներ չեն ապրիր երբ մեռնի երազը, և ոգիները կը դադրին իրենց դերէն, երբ մեռելները լռեն: Վայ այն ժողովուրդին, որ անգամ մը եւս կը մեռցնէ իր մեռելները:

Կը հաւատանք թէ պիտի գայ օրը այդ հաւատքին, որուն քաղցն

ու ծարաւը ունեցողներուն պիտի տրուի իրենց արդար բաժինը: Պիտի գայ օրը ուր դուռները պիտի չգոցուին գիշեր ու ցերեկ, վասնզի ոչ ոք պիտի մտածէ ուրիշի սեմէն ներս իր տոբը նետել: Ուր ծառերուն ոչ մէկ օտար ձեռք պիտի երկարի: Ուր հացը ամէն երդիքի տակ, խտացած արեւ մը ինչպէս, պիտի ճառագայթէ: Ուր մեր հիմա արիւնով իսկ գնել յօժարած բարիքները, պիտի ըլլան մեր պարտեզի ծաղիկներուն պէս մեզի մօտ և մատչելի, երբ սիրտներուն մէջ շատնայ արդարութեան զգացումը: Նման աշխարհ մը ոչ երբաք է և ոչ ալ ցնորք, անոր խանձարութիւնը բացւած է արդէն դարեր առաջ. մեզի կը մնայ այդ մանուկը չմեղցնել:

Ժողովուրդը Հայոց, դուռ դարերով արդարութեան և ազատութեան տենցն ես ունեցեր, երկնքին չափ խորունկ և ոսկի անուրջի մը պէս գեղեցիկ: Այդ զգացումը լոյծ, տարտամ և վերացական յղացք մը չէ եղած քեզի համար, այլ ջիգերով զգալի, մարմնացած հեւք մը, սլացք մը, քու ըզձանձի քափին մէջ երկնքի դուռները և արդարութեան դարպասները խորտակելու չափ: Ի վերջոյ մեր պապերը չեն մեռած, մեռած ըլլալու սիրոյն:

Դուք գաւակներ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ ի սփիւռս աշխարհի, որ կը հաւատաք Աստուծոյ Որդիին և Արդարութեան Իշխանի մարմնով երեսալուն, մեզի հետ միասին այս գիշեր ձեր երկիւղած էութեան խորեւէն անգամ մը եւս ազօթեցէ՛ք որ փարատին մատախուղները, չճանան չարիքները, տարագրուին տագնապները և լինի խաղաղութիւն, սէր և արդարութիւն բոլոր ազգերուն, որոնց սուրբ երազը անգամ մը եւս կը հիւսուի այս սրբազան գիշերէն:

Մեր Տիրոջ Սուրբ Ծննդեան առիթով, մեր խորին երախտագիտութիւնն ու անկեղծ հաւատարմութեան զգացումները մեր սիրելի Թագաւորին, Հիւսէյն Առաջինի, ինչպէս նաեւ իրմով գլխաւորուած Յորդանանի բոլոր վարիչներուն:

Տէրը քոյ միշտ անսասան պահէ Հաշիմական Գահը և անոր անգուցական Գահակալին շնորհէ անփորձ, երջանիկ և արդիւնաշատ բազմաթիւ տարիներ, իրագործել կարենալու իր ժողովուրդին արդար ակնկալութիւնները, խաղաղութեան և սիրոյ քաղցր մթնոլորտին մէջ, ամէն:

